

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quovis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. III. Herodes Christum illudens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

commonitione plus ampleci. Autem non habuit tam profundus sopor. Atque hæc magna remissionis erant indicia. Nimirum quod Psaltes dixit, *Fili Ephrem intenderes & mirerentur arcum, conversi sunt in die belli.* Arcum intendimus, cum quid pèr sancteque volamus; sagittas emitimus, cum voluntatem in opus educimus, sed die belli turpiter ante pugnam cadimus, cum inter tentationes nostra ipsi decreta evertimus, longèque aliud quam statuerimus, scimus. Ita Petrus in catione se vietorem mortis jactavimus, in horto nec somnum quidem superavit. Mihi Petrus, quam longè diversa sunt, strenue dicere, & strenue facere?

3. Societas mala.

Iom. cap. 18. vers. 16. Ille alius discipulus non videtur fuisse Iohannes, ut aliqui consent, sed Nicoletus aut Ioseph ab Armatiâ.

Psal. 105. vers. 35.

Hier. cap. 51. vers. 6. & s. 49. v. 30.

Hier. 1. 17. vers. 5. Homini non fidendum,

Sed in solo Deo spes est ponenda.

Gradus per quos Petrus in præceptis abiit.

A nionem, qui nec vigiliæ societatem praestitit. 4. Non semel de periculo monitus, immo rogatus, à somno tam se vinci paulus est. 5. Occasionem non fugit, nec impiorum familiare colloquium declinavit. 6. Christum Magistrum non semel tantum, sed iterum ac tertium abnegavit, & dicta insuper execratione ac jureamento confirmavit. Sed crimine jam in totum admisso, & auditâ galli cantantis voce, *Egressus foras flevit amare.* Hic gemino documento eruditur.

I. Scelere commisso, nec dimidium quidem diem differre pœnitentiam. Nam peccatum, ut Gregorius docet, loquitur, quod per pœnitentiam non diluitur, mox suo tempore ad aliud trahit. Animalia læsa maturatè me. 1. Scelere dicinam adhibere properant. Cervus fauicus dictam suum suum querit, suum plantaginem bufo, chelidone, non diffidit, vulnus accepisti re partum suum hirundo. Peccasti? letale vulnus accepisti, max obliga. Peccatum ut cancer serpit, nisi maturata pœnitentia oblisca. *Salubrius*, ait Augustinus, *sibi Petrus Aug. 1. dispergit, quando flevit, quam sibi placuit, quando presumit. Chrysolomi præceptio est: Millies peccasti, millies Dei, t. 1.*

B 2. Peccandi occasions solerter fugere. Ubi Petrus ab impiis recessit, mox flere coepit; dum in atrio Pontificis hæsit, peccatum auxit. Quid miramur nos identidem in primitis relabi noxas? occasiones peccandi eas non fugimus. Hinc illæ lacrymæ, hinc irriti labores. Quos Siracides accusans, *Qui baptizatur à mortua?* Si inquir, & iterum tangit eum, quid proficit lavatio ejus? Si serio doles, dolendi causas fugies. Quia in aula Petrus deliquit, extra aulan deploravit. Duo illum egredit & Petrus fleuit monterunt, Christi aspectus, & galli cantus. Vix aueretur, dubium, quin obtutum animi, ipsi etiam exteriores oculi confundarint. Ipsum etiam gallicinium infelix & galli atrio Petrum ejecit. Hinc Clemens Romanus de Petro, *Quoties, inquit, gallum audivit, in genua procidit, & veniam lacrymans petivit.* At vero quilibet, Laurentio Justiniano teste, suum gallum domi haberet, suam conscientiam. Beatus qui velperi quotidie, priuilegium se somno permittat, hunc gallum cantantem audit, peccatum tundit, delictorum venient poscit.

§. III. Herodes Christum illudens.

R Omanus præses Pontius, ut se se ales periculose subducere, Christum Herodi vincit transmisit. Herodes autem rivo IESV, garitus est valde: erat enim *Luc. cap. 23. v. 1.* capiens multo tempore videre eum, ed quod audire multa de eo. & sperabat signum atiquid videre ab eo fieri. Quomodo autem gaivitis est Herodes, cum Pharisaorum aliqui Christum monuerint: *Exi, & vade hinc, quia Herodes vult idem capere occidere?* Aut ergo animum matavit Herodes, aut *v. 1.* illi hoc confixurit. Fuit autem Herodes Antipas Alcibiades magni Herodis, qui tot millia infantum jugulavit, nobilis tyranni filius, nec degener à parente partis. Hic igitur Herodes Antipas, partim ambitione, partim curiositate ductus, larabar ad suum tribunal *Pater p. 14. milia hunc vinculum stare, qui magiam aut histrio nō exerceret, aut schenobaticam faceret; ideo prodigiū aliquid expectabat.* Cunctantem ergo questionibus urget. De Quodlibet his nihil certi producunt divinæ litteræ. Poruerunt ha tales fuisse: 1. An is ille, qui parenti suo etiam in infans illaserit. 2. An eum se ferat, cuius adventum simulacra Aegypti corruerint. 3. An ipse caco nato diem refituerit, leprolos, claudos, surdos, à malo genio infessos curarit, Lazarum sepultum, ut fama est, in vitam revocaret. 4. Questionis loco, iustis adfert panem multiplicandum, aquam in vinum mutandam. 5. Denique quaslibet, num ipse sit Messias, quæ ipsius doctrina, qui discipuli, quid criminis patitur. Cupidissime autem signum expetebat, & eo vilo libertatem promittebat. Opinatur Anselmus pia commentatione: Herodem sibimet coronam è capite detraxisse, & impossuisse

huius Christo, & una libertatem promisisse, si miracu-
lum ederet.

O Herodes fatue! ô Regum curiosissime! si scias
quis ante te flet, quæstiones longè alterius instituas. Hoc
summum est prodigium, Verbum obmutescere, Sa-
pientiam illusionem tolerantem esse. Quòd si adeò ar-
denter quæras miracula, paullulum expecta, brevi è
calo terraque videbis. Sed ubi morum emendatio?
Hoc tibi utilissimum foret miraculum, si tute ad fru-
gem applicares animum. Sed potior tibi curiositas est,
& impetrandi libido, quam animus ad virtutem com-
positus.

Ita Herodes interrogabat eum multis sermonibus.
At ipse nihil respondebat. Silentii causæ vel nobis nota
complures. 1. Ad emendationem nihil fecisset respon-
sio. Una & sola curiositas hic responsum venabatur.
2. Tacebat Iesvs, ne verba & signa damnationis ob-
stinatissimi hominis augerent. 3. Tacebat, ne proximo
crucifixus & mortem crucis impediret. 4. Tace-
bat, quia vox sua, Joanni Baptista silentium gladio rex
imperasset. Non enim Christum loquenter audiunt,
qui, quos mittit, rejeicunt. Intercedebant Principes Sa-
cerdotum, & Scribe confrater accusantes eum. Illud utique
valde urgebat, quòd regem publicè nominasse vul-
pem. Verabantur enim ne sibi hic reus elaberetur. Hinc
accusacionum plausa.

Eorum summam colligamus.
1. Fanaticus habebatur Christus, & à malo diabolo in-
fatuatus. Hinc publicæ voces ille: Nômne bene dicimus nos,
quia Samaritanus es tu, & dæmonum habes? 2. Magus:
In Beelzebub, ajebant, principe dæmoniorum ejicit dæmonia.
3. Manducus glori, patinarius: Ecce homo vorax & pota-
tor vini. 4. Hominum sceleratorum assecla: Publicano-
rum & peccatorum amicus. 5. Arrogans & superbus: Vnus
istud. 6. Asyphæs ministrorum dedit alapam Iesu, dicens: Sic repon-
des Pontifici? 6. Blasphemus: Ecce nunc audistis blasphem-
ianam, at Caiphas, quid vobis videtur? Sed & universus
populus clamabat: Secundum legem nostram debet mori,
quia filium Dei se fecit. 7. Rebeller & seductor. Ita plebs
voicerabatur: Commovit populum docens per universum.
8. Indraam. Et Pharisei ad Pilatum: Seductor ille dixit adhuc
vivens. 8. Latro denique, & latronum coryphæs, nam
illorum medius peperdit. Tamquam ad latronem existis
cum gladiis & fistibus comprehendere me. Hoc unum ergo
decebat, ut etiam habere stultus.

Quocirca Herodes, non ut Pilatus modestissimi rei
silentium miratus, sed hominem censens indoctis dura-
xat doctum, & plebi disertu, eum cum omni exercitu &
suo judicavit fultum. Idcirco omnia omnibus licere
voluit in Christum. Atque ut hic lusus tanto iret hilari-
tior, plurib[us]que ignoranter, linteum album raptim
perforatum humeris est injectum, lacinis per membra
defluentibus, ut nemo nesciret, hominem esse satum,
caras dignum. Quâ quidem ignominia rex stolidus-
nus, male affectata nobilitatem irridendam timul-
& puniendam esse censebat. Deinde, quia res Herodi
cum Romanis, more Romano lusit, ut qui regnum
stule affectasset, regni candidatus esse monstraretur.
Verè Christus fuit candidatus, sed non alterius filii,
quam crucis, quâ nobis regnum pareret immortale. Sed
quia superbia nostra obstabat, ideo pro servis Dominis,
tantam hanc ignominiam, hos irrisi tulit patientissi-
mè, nec reculavit haberi pro stulto Christus Iesu, s
in quo sunt omnes thesauri sapientia & scientia absconditi.

O mi bone Deus, quam difficile, contemptum a quo
animo tolerare? Et quis hominum est quantumvis vi-
lis & abjectus, nisi sit patientissimus, qui contemni se
ferat? potius alia omnia, quâvis perpetuâ asperrima pati
malum, quam contemptum & ludibria. Hoc igitur
strategemate, hac albâ ueste irridenda erat & erudienda
nostra superbia. Disce homo vermicule, disce pui-
vis contemni, rideti, abjici, calcari. Non dispiceat no-

A bis nova hæc sententia à tanto Magistro, tam tibi
quam mihi, quam nobis omnibus tradita. Nam *Ioseph. Luc. cap. 13.*
vit illam Herodes cum exercitu suo, & uesti indutum ueste
albâ, & remisit ad Pilatum, Christus omnem exercitum
hunc illudentem vicit patientiâ, quæ vincit omnia; con-
temptum etiam & stulti amictum.

Hæc uestis alba mysterii opulenta. Multis tetto *Dac. Roma*
sæculis amissæ sunnæ vestes geminæ, una purpurea, altera *a. S. Ioan-*
candida, idque loco admodum *Latera-*
in ipso paradise. Nam coluber, sed humanus valde ac *nem affer-*
disertus, protoplastis furatus est uestem innocentia *ari dicitur.*
Christus *bam,* & immortalitatis purpuras. Christus omnia tu- recuperat
lit fecerique, sua dedit Christus omnia, ut gemmas ve- *vit uestem*
stes illas recuperaret. Recuperavit certè. Et niveam qui- *purpuream*
dam illam in aulâ Herodianâ reperit, in prætorio Pi- *& candi-*
latoplatiis *toplatiis*

Capitales olim Judices albis & atris calculis in reos furto ablati
sunt. Rei prout decebat luxuriam, traxerat ad tribunal
prodierunt. Ecce hic reus, Dei Filius, vel ab ipsis hosti-
Joseph. 1.14.
bus adversariis niveâ ueste amicitur, & horum ipso ab *Ariag. Iud.*
omnibus pronunciatur innocentissimus.

Inter qua autem ludibria Christus jam ita candida-
tus viam ex Herodis aulâ in prætorium Pilati relegit, *Alexandris*
lib. 14. Ge-
nial. dier.
cap. 17. Ale-
xander ab

Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsâ die, nam an-
teā inimici erant ad invicem. Pilatus homines Galilæos *Luc. cap. 23.*
Herodis tribunis subiectos, in vincula prius rapuerat. *ver. 12.*
Hinc inimicitia. Nunc velut errorem falsius amicitiam
redintegravit. Hæc morum suavitatis etiamnam inter
pesimos quoque usitatisima. At: nunc maximè conspi-
rant, cum contra Christum aut innocentes agitur. Christus
inter malleum & incudem constituit, sub cultro
Christus linquitur, & amiciam inter se constituunt,
& in bonorum perniciem conjurant.

Quòd si Iudeus & idololatra tempore Christi pa-
tientis amore, inter se concilient, quantò magis
Christiani in giamian Christi passi omnibus sece odis
& tumultibus exarment, & benevolentiam mutuam
restaurant, illud Augustini aliud inculcandum: Non
poterit concordiam habere cum Christo, qui discors esse volue-
rit cum Christiano.

S. IV. Pilatus Christum flagellans.

Tunc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. *Iacob. c. 19.*
Tentavit Pontius diversis modis liberare Chri-
stum & morti subducere: cum horum consiliorum
nullum succederet, ut demum mitescerent Judei, juf-
sit insontem in prætorio flagellari, cohorte ad hoc sup-
pellici coactâ minimum mille virorum. Sententia, cheuit
crudelissima in ipsam innocentiam pronunciata. Eâ gellari.
accepta, Christus utique sublati calo oculis suo se Pa-
tri sic obtulit: Mi Pater, quoniam ego in flagella para-
tu sum, arque hoc tuæ voluntatis est, *Isaia c. 50.*
flagellare nos paratissimos præbere; si ita Deo sit visum,
ita fiat.

Ergo virgineus iste homo, Dominus Iesu, suis ve-
stibus exiuit, omnia illi tegumenta inclementer abi-
piuntur, statutus nudus, ut primus homo investitus suo
figulo stetit. Nec illus priscorum Patrum negat, quin *Ad colum-*
Christus ad columnam nudissimus sic alligatus & cæsus.
Infandum hoc, & præ tormentis omnibus admirandum.
Nescio an tormentum aliud ullum Domino gra-
vius acciderit. Sed merebarunt hanc in Christo nudita-
tem primi parentis seclusus primigenium, ad quod igno-
rata nuditas erubuit, & tegere docuit, quod innocentia
nesciebat. Ita justitia divina satisfaciendum erat, ut
quem sclera nudasset, nuditas expiat. Et en spolia-
tur uestibus, & coram mille militibus aditæ nudus, qui